

GEDICHTEN ROND 4 MEI.

Gebruik ik bij mijn radio programma , 4 mei,
op Radio Texel.
www.radiotexel.nl

Stille tocht.

Voetstappen
Stappen de herinnering binnen
Geluidloze woorden
Spreken boekdelen.
Velen versombere
In stille gedachten.
Nachten vol onrust
Overwinnen van ver.
Ster! Lichtdrager in de nacht,
Een beeld gekoppeld aan
Gekoppelde soldaten.
Haten mag niet het laatste zijn!
Pijn is onvoltooid.
Nooit, nee nooit mag de nacht
Winnen! Beginnen de nachten
Niet met het stralen van
Die ene,
Door God ontstoken ster.

Bloemenkrans.

Geurende bloemenkrans.
Op de avondwind
Begint jouw tocht.
't Verleden bindt
bezint
vind
jij vind
een weg zo ver
die ene ster
geurende bloemenkrans.

Geurende bloemenkrans
Noem mijn liefste lief
Grief namen in steen
Geen mag heen gaan
Bestaan
Staan
Zij staan
In harten, warm
Zo eenzaam, omarm
Geurende bloemenkrans.

Vredeskind

Zij gaat langs s'Heren wegen
En spreekt de mensen aan.
Kom jij haar wel eens tegen,
Blijf jij wel voor haar staan?

Geef jij haar wel wat aandacht
Een beetje van je tijd
Een beetje van je wilskracht
Of sta je bij haar in't krijt?

Ze gaat langs s'Heren wegen
Ze loopt aan jou voorbij
Houdt haar nu toch eens tegen!
Want vrede maakt je vrij!

Ode aan mijn moeder

Jouw verhalen
bepalen mij beelden
in Beelden zie ik je gaan
Een traan in je ogen
Die je moest drogen
Getogen naar hem
Van wie je de stem
Zou moeten missen
Gissen
Naar waar hij was.
Achter het glas met spijlen
Maar Zijn vijlen
Lagen stil neer
Zeer, oud zeer
Hoorde ik in jouw woorden.
Ze wilden jou vermoorden
Als jij groetend je hand
Opstak naar die kant
Waar hij was .
In het gras
Stond de verrader klaar
Toch een stiekum, stil gebaar
Het afscheid kwam
Wat was je moedig...mam!

Grootheid

Grote Goedheid
Wat is de aarde een groot goed!
Een leven ontwaakt
In tere lente kleuren!
Waar geuren
Bloem en plant.
Het land ligt sluim'rend
In het zoute water.
Later!
Het is al later!
De vloed rukt langzaam op!
Stop!
Laat ook jouw stem weerklinken!
Verdrinken anders niet teveel in
Zorgeloos bestaan?
Maan een ieder om te blijven waken.
Maken! Samen!
Samen maken wij een glansrijk toekomstbeeld!
Grote Goedheid
Wat is de aarde een groot goed
Als je beziet o mensenkind,
Bemint door levenskrachten.
Dat wij na donkere nachten
Lichtdragers mogen zijn!

kans

Klein begin
Versmolten cel
Gevormd
Door
Leven
Een gegeven
Eeuwenoud
Behoud het goede
Maar
Behoed je

Voor het behouden
Van een stille kracht
Van macht
Dat je
Versmelten wil
Met het
Oude zeer
Dat keer op keer
Een kloof slaat
Tussen mensen.
Pak je leven op
En kies het licht
Van leven
Gegeven
Om gelukkig te zijn.
Klein brandt ook in jou
Immers het nieuwe vredevuur!

Hoop

De wind door de bomen
Neemt haar mee
De zee zingt haar lied
De regen wast haar schoon
De zon verwarmt haar
Wie is zij dan
Die loopt op de wolken
Kleurt met de bloemen
Danst met elk
Pas geboren kind?
Dat is de hoop
want begint
zij niet elke dag opnieuw
aan een nieuw begin?

jong

Zwevend tussen dood en leven
Zweeft het licht
Het duister in
De zin vergaat
Bij elke zucht
Kucht daar
De verrader zijn aandacht?
Een klacht stijgt op
Uit ogen jong en mooi
De lentetooi
Nog op je jonge schouders
Je ouders hebben jou
Toch niet voor niets
Gebracht
Het leven lacht
Soms
Met een
Onmenselijke
Grimas.

Terrorist

Tikkend tikt de wereld
Onder je hart!
Zwart kijken ogen
Voor zich uit.
Besluit staat vast!

Last de hoop
Geen enkele pauze in?
Bezin! Begin! Bemin!
De wereld
Tikkend onder je hart!
Zwart kijken ogen!
Wie waagt die wint???
KIND!!!

Ogen

Ogen
Vermogen
Verhogen
Veranderen het beeld
Dat op ons af komt
Dichtbij
Veraf
Ver
Af?
Niets is af
Zolang de mensen kijken
Lijken verstommen
Als afgeschoten wild.
Verkilt
Kil
Koud
Behoud het beeld
Van een volmaakte schepping!
Beding het van de macht
Die lacht om liefde
Menselijke
Mensheid
In ogen
Ogen!
Ogen
Van een pasgeboren kind
Bezint
Begint
Niet daar
De vrede!

Bedekte wond

Het groene gras, bedekt de wond
de grond is rul en koud.
Als zuiver goud
Was jij die rust.
De lentewind kust, stil mijn traan.
Want, gegaan ben jij
gekomen weer
en zeer doet elke blik.
Slechts, één dodelijke tik
Nam leven,
Gegeven om te dienen.
Het groene gras
Bedekt de wond.

Hé aarde

Hé, aarde, welke waarde
heeft de mens,
Is hij zo waardevol, als waardevol kan zijn
te geven
alles wat hij heeft
het leven.

Hé aarde jij, bent enkel vrij als de strijd gestreden is.
In een geheimenis
Voltrokken in de mens
Een wens, een stil gebed
Belet de ander niet!
Om verdriet
En dood te zaaien.
Maar, als zij maaien
Maaien ze **geen** geluk!!.

Hé aarde, welke waarde
Heeft de mens
Die leeft
Om te leven
En te geven
Alles wat hij heeft.....

Zeg aarde, hoor ik jouw antwoord
"elk mensenkind dat strijd om vrede"
Is zo waardevol, als waardevol kan zijn.
Misschien verlicht dat de pijn.
En geeft het de mensheid de vrede.

Zolang de aarde

Zolang de aarde
Leven voortbrengt
Zolang zal de mens
Moeten vechten
Voor recht
Zegt de mens
En neemt zijn recht
Zijn deel
En veel blijft
Ongedeeld!

Ziel

Wat viel jij langzaam neder
Mensenkind zo ver
Van oorsprong
En geluk
Stukgeschoten zijn je
Mooiste dromen!
Genomen door de kracht
Die oorlog heet!
Vergeet
De mensheid ooit
Zijn diepste traan
Als graan lig jij daar
Roerloos in de donkere aarde
Waar waarde lijkt verloren
In een macabere mars
Mensenkind daar ver
Viel jij heel langzaam neder
Alleen jouw ziel
Stijgt naar de heuveltop!

Martelaar

Martelaar martel jezelf
Niet door schijnbaar mooie dromen
Genomen wordt je door
Klanken van afgrond en hel.
Fel schreeuwt een mensenkind
God!

En noodlot grijpt moeiteloos
Van de straten!
Verlaten, door God verlaten sta jij
Aan de kant!
Het land, het paradijs
Wordt niet genomen
Door granaten!

levenslicht

Een levenslicht ontwaakt
In ieder klein begin
En geeft voor elke dag
Weer levenskracht en zin!

Een menselijke stroom
Bereikt elkanders hart
En delend deelt de vrucht
Een ongekende start

Een samengaande weg
Eenwording van de tijd
Verlicht de diepste nacht
Die naar de morgen leidt

Geen vrede voller gloed
Zet mensen op het spoor
Als deze liefdesblijk
Het zaad valt in de voor

In ieder nieuw begin
Hoe klein en onvolmaakt
Is't dat de hemelboog
Van ver, de aarde raakt.

Land van vrede

Land van vrede
Is die grens nog ver?
Dicht?
Afgesloten voor hen
Die zoeken?
Asiel zoeken
Binnen jouw poorten.
Koning van vrede
Aanvaard mijn verzoek
Om te mogen wonen
Daar
Waar mensen
Broeders, zusters zijn.
Zie ons gaan
Ontferm U
Over ons
Ontsluit uw grens
Land van vrede.

De aarde spreekt

Een mooie blauwe bal
Versiert met heldere kleuren
Zweeft door het gans heelal
Dat hem steeds op moet beuren
Want mensen nog aan toe
Dat eindeloos krioelen
Van mensen groot en klein

Dat gaat die bal toch voelen.
Hij mompelt mensenlief
Je mag me wel bewonen
Maar kijk een beetje uit
Want dochters en ook zonen
Moeten op hun tijd
Van mijn bestaan genieten
Als ik voortijdig slijt
Zal mij dat zeer verdrieten.
Wees mij genadig mensheid
Verzorg mijn oppervlak
Zodat ik op mijn leeftijd
Geniet op mijn gemak.

Kus vol liefde

Zacht als een kus
Kust de vrede
Jouw vermoeide ziel
Verzachtende gloed
Kom over de mens
En draag vermoeide voeten
Verzacht de wonden
Doordrenk met kracht
Die moeten dragen
Wat viel in het duister van de nacht.
Vrede!
Roep om vrede
Vrede
Kus de wereld die vecht
Recht wordt weggenomen
Kapotgeslagen dromen
Heel ze, laat ze helen.
Zo velen roepen je aan
Kom over de mens
Verzachtende gloed
De vermoeide ziel
Wacht op de vrede
Kus ons, zachte vrede!

Stil liggen Handen

Stil liggen handen neer
De nacht is ingegaan
Doch voor het duister
Maar één haar kan krenken
Neemt het licht op
Wie doodstil slaapt
In het midden
Van het leven.
Tranen stromen
Vormen saam een waterval
Zui"vre hel"dre klokjes.
Begroeten
Een zielekind
Komend uit het land
Achter de horizon.
Om verenigt te worden
Met zuivere liefde.
De heer van leven ziet
Stille handen liggen neer.

Stilte rond een lege plaats

Stil is de stilte
Rond een lege plaats

Waarvan zij
Stil van mij
Is heengegaan.
De hoogte is te hoog
Ongrijpbaar kind,
Voor mijn
Gerimpelde handen.
Doch elke cel in mij
Klimt op in stil verdriet.
Het zilveren koord
Zo fijn geweven
Ligt onbreekbaar
Rondom mijn moederhart.
Mijn kind
In deze stille stilte
Ben jij zo dicht bij mij.

Vingerhoedskruid

Jouw paarse hoedjes
Wijzen omhoog.
Regen noch wind
Deren jou
Rots vast
Is jouw vertrouwen
Op de terugkeer
Van de zon.
Leer ons op zonloze dagen
Omhoog te kijken
Zoekend naar een eerste straal
Vol zuiver licht
Waarin de eeuwigheidvlinder
Fladdert.

Morgenstond

Wanneer de zon
De aarde doet ontwaken.
Gloort van ver
Het einde van de nacht.
De kleuren weerkaatsen
In een boog vol tinten.
Een kind springt blij en lacht.
De morgen van de zomer
Staat zonneklaar gereed
Als de natuur
In al haar glorie
Haar Schepper nader treedt.

Als een louterend vuur

Als een louterend vuur
Zijn de draden
Van het verleden
In mijn ziel.
Zij doorkruizen mijn dromen
Binden samen
De dagen van weleer.
zij vormden mij
In mijn stille begin.
Zacht klinken de verhalen
Hun echo komt van ver
Als glimlach voor de dag.
Zacht klinkt een tijdloos lied
Akkoorden zuiveren de jaren.
Kom over mij
Zoete herinnering!

Laat mij nemen
Van wat mij is toevertrouwd
Gouden draden kom!
Bind mij,
Verwarm mij
Als een louterend vuur.

Als

Als macht,
de machteloze onderdrukt
klinkt scherp de machteloze roep
en scheurt
de machtige wegen
in tweeën

Als macht
de machteloze onderdrukt
zal eens het machtsvuur doven
geblust
door rechtvaardig water
geschonken.

ALS VEE.

denderende cadans
en denderende stemmen
zouden je willen temmen
als vee, onwillig tegendraads

denderend gekreun
en zuchtenden die sterven
hun lijden dat zij kerven
in hout, verdord en uitgedroogd.

denderend ontvangst
de deuren staan wijd open
het "vee" mag binnen lopen
het eind, verloren schaap, ter slachting.

VRIJHEID

vrijheid?
dat ben jij
als jij de vrijheid liefhebt
Vrijheid?
dat is hij of zij
als zij van de vrijheid houden
Vrijheid?
dat zijn wij
wie we ook zijn!
Als wij liefdevol omarmen
de VRIJHEID!

Rust mijn ziel.

Rust mijn ziel!
maak banden los
verlaat mijn moede lijf,
verblijf voor jou
in al mijn levensdagen
de vele, bange vragen
vervagen in het licht!

Neem geen bagage mee
de glazen zee
kan enkel jou
maar houden
de wereld die wij bouwden
vervaagt in kleurenpracht.
en na de nacht....
Rust mijn ziel
wij gaan uit één
laat mij maar hier, en rusten
jij gaat naar verre kusten
Het ga je goed!
adieu!

EEN KIND!!!

een kind nog
zwaaiend handje
donkere ogen
donkere haren, waaierend in de wind.
een kind nog
wrede woorden
harde handen
als klauwen, om het zachte lijfje
een kind nog
als jouw kind
jouw kleine dreumes
jouw bengeltje
dat onherroepelijk
een engeltje zal zijn!
onzichtbaar
dringt
het
gas
door.
HOUD JIJ
HET TEGEN!?!?!?

Wat is een grens
hoe wordt een mens
gevormd door woord en denken.

die innerlijk wreed krenken
de zachte pit van het hart
de smart, het bitter lijden
sleurt in de loop der tijden
een golfvloed met zich mee
die heel gedwee
de snaar beroerd van haat.
en 't zaad valt neer
in open akker.
wordt wakker zon en licht
bericht het open land
de hand van tegenstander
verander vuur en vlam
als kwam de vredesduif
het blussen.en tussen 't onkruid
bloeit een witte roos!

Je kunt vlinder!

Je kunt fladderen vlinder
De bloemen begroeten je
Schenken je nectar

Als een verkwikkende drank
En levensvocht.
Je kunt fladderen vlinder
De warme stralen
Dragen je
Hoog over de heuvels
Een levensenergie
Die vlinders toekomt.
Je kunt fladderen vlinder
De dag begroet met haar glans
Je tere vleugels.
Maar schijnt de maan rust dan vlinder.
Laat de stilte je
Dromen brengen
En rust uit
In een harmonie
Van zoete tonen
Die de nieuwe dag
In zich dragen
Je kunt fladderen vlinder!

Ga mijn kind

Jezus Sirah 27:30-28-7
Math 18:15-20 vergeving

Ga Mijn kind
Helder als water
Ontsprongen aan de bron
En Ik zal er zijn!
Het zonlicht
Zal je doen schitteren
Als de zuiverste diamant.
Doch hoed je voor de nacht
Je zielekind zal worden
Als modder uit de poel
Waarin je zult versmelten
Onttrokken aan Mijn oog.
Laat je reinigen
Met druppelen uit Mijn bron
En maak de weg vrij voor een kanaal van
Liefde
Die jou zal beminnen
Opdat je geven zult
Vanuit de zuivere bron
Die nooit op zal drogen
Zolang jij deelt
Uit de reinheid van jouw ziel.
En Hij
Gezeten in het zuiverste licht
Aanschouwt jouw gaan.
Schitterende diamant
In het licht van eeuwigheid.
Je ontsprong aan de bron
Als helder water
Waarop de zon schijnt.
Kind van licht
Zegt Hij
Kom
Mijn bron
Vol levend water
Neemt jou
Op!

De wind

Beroert de takken,

Beroert mijn hart
Wie weet waar ze
Vandaan komt.
Wie weet
Waar ze heen gaat?
Zacht zingt ze
Een mooie melodie
Op gouden tonen
Die mijn hart verwarmen
Mij zetten
In het gouden licht.
de wind waait
Ik moet zingen
En ik wil!
Ik moet dichten
En ik wil!
Want Gods wind
Waait over mij
En
Beroert mijn hart.

Vader, Zoon en Heilige Geest

Witte vogel
Zwevend over de wereld
Houd vast
De mensen die U eren
Zweef met Uw machtige vleugels
Over ons en
Bedeck de aarde
Onder Uw zwevende vlucht!

Witte vogel
Geest van God de Vader.
Bevrijd de mensen
Van hun zware last!
Sla beschermend Uw liefde
Als een mantel om ons heen
Zodat ons hart
Niet verkilt!

Witte vogel
Stem van de beginne!
God
De Vader
En Geest!
Vorm een baan
Waar langs de mens kan lopen!
Geef Zegenend
Uw teken mee!

Vlinder

Hoog vlieg je vlinder.
In het gouden zonlicht.
Ik hef mijn handen op
KOM!
Doch nooit
Zul jij kunnen komen
Al is mijn hand
Jou zo vertrouwd!
Hij is te laag
Voor jou vlinder.
Het gouden zonlicht
Is jouw thuis.
Toch hef ik mijn hand op
Telkens weer!

KOM

Liefste vlinder!
Doch nooit
Zal jij terug kunnen komen.
Pas dan ontmoeten wij elkaar
Als ik zelf
Een vlinder zal zijn.

VLINDERLICHT

Vlinderlicht
dragen gouden
stralen
jouw
vlinder tere vleugelen!

Jouw kracht
is heen gegaan

Gods kracht tilt

wie verlangend
uitzien
naar Zijn Vader armen.

Ga!
Onze tranen
vormen de rivier
van liefde
waarop Gods stralen
jou meevoeren
naar omhoog.

Daar spreiden jouw vleugelen
Een regenboog van kleuren
Aan ons gedachten firmament.

Als het leven niets meer geeft

..... wou niet meer...
Geen woord wordt meer gehoord
Als gindse kust, de rust voerspelt,
Waar dromend, vol verlangen,
De ziel vervult
En alle aardse belangen
Versmelten
In een helse pijn!
Om dáár te zijn
In licht en zonnestralen,
O, Kom mij halen!
Wanhopig roept een kind!
dat zoekt en dat ook vind.
En Vader peilt de diepten
De kloven, het verdriet
Als Hij zijn kind daar ziet
En haalt het thuis,
Het kruis was toch te zwaar!
En Zonneklaar omarmt zijn liefde hen die achter bleven!
Opdat hun leven
Levenskracht behoud!
En zij niet in het woud
Van het verleden rouwen
Maar in het licht aanschouwen
Hoe daar omhoog
De vlinderlichte vlucht
Gaat van een dagpauwoog!

Stil liggen Handen

Stil liggen handen neer
De nacht is ingegaan
Doch voor het duister
Maar één haar kan krenken
Neemt het licht op
Wie doodstil slaapt
In het midden
Van het leven.
Tranen stromen
Vormen saam een waterval
Zui"vre hel"dre klokjes.
Begroeten
Een zielekind
Komend uit het land
Achter de horizon.
Om verenigt te worden
Met zuivere liefde.
De heer van leven ziet
Stille handen liggen neer.